

תקוות מנחם

גיליון מס'
166

י"ל לקראת ש"פ עקב ח"י מנחם-אב
הי תהי שנת סגולות טובה

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקוות מנחם" (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי
הרמב"ם ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אד"ש מלך המשיח, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם, להראות ולהוכיח הנראה לעני"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו, הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש. ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

ספר נשים - ב'

מחזור כ"ח שנה כ"ו

בעז"ה השלמה (ח"ב) לסיום על הלכות אישות והתחלת הלכות גירושין

ביום ד' פרשת עקב

הי תהיה שנת סגולות טובה – שנת הקהל

כגיגית¹⁰ היה החופה של מתן תורה, וחז"ל אומרים¹¹ עה"פ "תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב"¹², "אל תקרי מורשה אלא מאורסה" – היינו שמ"ת היה האירוסין והאישות של הקב"ה לעם ישראל.

וסיום הלכות אישות הוא בפרשת עקב, ושם מדובר על ההמשך של מ"ת בנתינת הלוחות הראשונות והאחרונות, שע"כ מדובר באריכות בפרשת עקב.

וזהו הקשר למה שאומרת המשנה הנ"ל בקשר לשמחה של חמשה עשר באב (חמשה אותיות שמחה) את הפסוק "ביום חתונתו וביום שמחת לבו" י"ום חתונתו זה מ"ת וביום שמחת לבו זה יום הכיפורים" שבו קבלו את הלוחות.

ב. בגליון הקודם (מס' 165) כתבנו בקשר למ"ש הרמב"ם בסיום הלכות מגילה וחנוכה וספר זמנים, על גודל מעלת השלום, ש"כל התורה ניתנה לעשות שלום בעולם", שאד"ש מבאר שלכן המון עניינים הקשורים בתורה הם במספר 3, (כדברי הגמ' בסוגיא דמ"ת (שבת פח, א) אוריאל תליתאי לעם תליתאי בירחא תליתאי וכו"י) כי מספר זה מורה על השלום והשילוב של הניגודים.

והנפלא! שענין זה כתוב ברמב"ם בסיום ספר השלישי!

ועוד דבר נפלא! הלכות אישות היא ההלכה השלישית שמסתיימת בענין השלום!; 3 הלכות ברציפות מסיים הרמב"ם בענין השלום!

1. הלכות תעניות; במילים מסיום הפסוק בזכרי¹³ בקשר להפיכת הצומות; "והאמת והשלום אהבו!"

2. בסיום הלכות מגילה וחנוכה וכל ספר זמנים – בגודל מעלת השלום כנ"ל, ומסיים בפסוק: "דרכי דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום!"

3. את הלכות אישות, מסיים הרמב"ם בפסוק: "וראה בנים

מתן תורה ונתינת הלוחות – נישואי הקב"ה לעם ישראל

א. בנוסף למה שכתבנו בגליון הקודם (מס' 165) הקשר של הלכות אישות לז' אב שבו התחילו את הלכות אישות וספר נשים, ולתשעה באב; שבזמן החורבן התגלה וראו האהבה הגדולה והאישות של הקב"ה לעם ישראל, שהתבטאה ע"י שהנכרים מצאו "הכרובים מעורים זה בזה"¹, והקשר לט"ו מנחם אב שבו מסיימים את הלכות אישות שהוא יום השלימות, "קיימא סיהרא באשלמותא", והעליה הגדולה, אחרי הירידה הגדולה בטי' באב. ובזמן דז' דנחמתא, הקשורים לגאולה השלימה שאז יהיה שלימות האישות והנישואין של הקב"ה וישראל, כפי שמביא אד"ש מה"מ² את המד"ר³ והוא חג הקשור עם שידוכין⁴ ונישואין וכמו שמביאה ע"י המשנה את הפסוק "ביום חתונתו וביום שמחת ליבוי"⁵; ונוסף להנ"ל יש גם קשר בולט של הלכות אלו לפרשיות השבוע, ואתחנן – שבה התחילו את הלכות אישות, ולפרשת עקב שבה מסיימים;

בפרשת ואתחנן – חוזרת התורה "משנה תורה", על מעמד הר סיני, מ"ת ועשרת-הדברות⁶, ובפרשת עקב – מספרת שוב התורה על נתינת הלוחות הראשונות והאחרונות⁷, ומ"ת נקרא הנישואין והאישות של הקב"ה ועם ישראל. ורש"י כותב עה"פ⁸ "פסל לך שני לוחות אבנים כראשונים" ששבירת הלוחות הם כעין קריעת וביטול הכתובה של עם ישראל. א"כ נתינת הלוחות הם המשך הנישואין של עם ישראל לקב"ה, ומבואר בחסידות⁹ ש"כפה עליהם הר

¹ פתיחתא דאיכה רבה ט, יומא כד, ב.

² לקו"ש חכ"ג עמ' 322, ועוד.

³ שמ"ר ספטי"ו

⁴ משנה וגמ' סיום מסכת תענית.

⁵ שיר השירים ג, יא.

⁶ ד ט-טו, ה, ב – כח.

⁷ ט. טז-ז. י, א-ה.

⁸ תשא לד, א.

⁹ תו"א מג"א צח סע"ד.

¹⁰ שבת פח, א.

¹¹ ברכות נו, א. סנהדרין נט, א. ועוד.

¹² ברכה לג, ד.

¹³ ת, י"ט.

עפ"י שגט - הוי"ע "סור מרע", - "אישות" - הוי"ע "עשה טוב" ומתאים שמסיימים הלכות אלה ביום ההילולא כ' אב.

"תקות" חוט השני¹⁴ - סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

- א. ואתחנן - מתן תורה - נישואין ואישות הקב"ה וישראל.
- ב. עקב - נתינת הלוחות - המשך האישות ונתינת הכתובה.

* * *

בעז"ה יום ב' פרשת ראה, כ' מנחם-אב - יום ההילולא דהרה"ק הרב לוי יצחק נ"ע אביו של כ"ק אד"ש מה"מ הי' תהיה שנת סגולות טובה - שנת הקהל סיום הלכות גירושין והתחלת הלכות יבום וחליצה

נתינת הלוחות ושירתם - אישות וגירושין

א. את הלכות גירושין התחילו בפרשת עקב, ובהמשך למה שכתבנו לעיל בסיום על הלכות אישות, שממ"ת התחילו הנישואין והאישות של עם ישראל והקב"ה, ובהמשך לזה היה נתינת הלוחות שע"ז מסופר בפר' עקב, ואח"כ מסופר בפרשה ע"ד חטא העגל ושבירת הלוחות שזהו מעין ענין הגירושין כי הרי חטא העגל ושבירת הלוחות גרמו לקפידא על עם ישראל, והם שורש לכל הגלויות וגרמו להן, שמבטא את הגירושין והיפך האישות, ואח"כ מדובר בפרשה ע"ד נתינת לוחות השניות שהיא מעין "מחזיר גרושתו", שמורה על החזרה מהגלות (ובעלי תשובה), והדינים שמחזיר גרושתו מותר (ומצוה) אם לא נישאת או נתקדשה לאחר, כתובים ברמב"ם בהלכות אלו¹⁵, וכך גם עם ישראל שחוזרים מהגולה (ובעלי תשובה) באופן ש"לא בעלו זרים".

גט וס"ת - סור מרע ועשה טוב

ב. בשנת תשי"א לפני כ' אב יום ההילולא של הרב לוי יצחק נ"ע אביו של אד"ש, ביקש אד"ש את הרה"ח ר' דוד שיחי' רסקין שהיה אז עוד בחור בישיבה, וכשהיה ברוסיה משפחתו גרו באלמא-אטא עיר הגלות של אביו של אד"ש, והיה להם הזכות לעזור ולשמש אותו ואת אימו של אד"ש הרבנית חנה ע"ה, והיו בני בית בביתם. ע"כ ביקש אד"ש את הרב רסקין שיכתוב לו דבר תורה ששמע מאביו.

הרב רסקין כתב לאד"ש שאביו הרב לוי יצחק נ"ע ביאר מ"ש בתניא בסוף פרק מ"א בקשר לכוונה "לשמה" בלימוד התורה: "כנודע שעיקר ההבנה לשמה לעכב הוא בתחלת הלימוד בנינונים וכמו בגט וס"ת שצריכים לשמה לעכב ודיו שיאמר בתחלת הכתיבה הריני כותב לשם קדושת ספר תורה או לשמו ולשמה כו".

ומבאר הרב לוי יצחק שהדוגמאות שמביא אדמו"ר הזקן גט וס"ת; מבטאים את ענין "סור מרע ועשה טוב"¹⁶, גט - "סור מרע", ספר תורה - "עשה טוב".

וכמה ימים אח"ז בהתוועדות כ' מנחם אב ביאר כ"ק אד"ש באריכות ענין זה שמבטא את ה"סור מרע ועשה טוב" שאלו עניינים כלליים בעבודת ה'.

¹⁴ יהושע ב, חי. ועיין ברש"י שפירוש "תקות" - מלשון "קו וחבל" (שבו הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפחת רחב תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקות מנחם" - להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשוה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך בשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).

¹⁵ הלי גירושין פי"א הי"ב-י"ד.

¹⁶ תהלים לד, טו.

פרשת עקב - שכר ועונש

ג. הלכות גירושין באים בהמשך להלכות אישות שזה מבטא כנ"ל את ה"עשה טוב" - "אישות", ו"גירושין" - "סור מרע", והקשר לפרשת עקב שבו הוא המעבר של ההלכות;

ענין פרשת עקב גם מבטא את "עשה טוב" ו"סור מרע" כי בתחלת הפרשה מדובר על "עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אותם"¹⁷

- ענין ה"עשה טוב" ובהמשך כל הברכות הרבות שבאים לישראל עי"ז, שע"ז קוראים בכל חלק "ראשון" בפרשת עקב, ואח"כ ב"שני" נאמר¹⁸ "השמר לך פן תשכח את ה' אלוקיך לבלתי שמור מצותיו ומשפטיו וחוקותיו אשר אנכי מצוך היום". והפסוקים שבאים אח"ז המבטאים את ענין ה"סור מרע".

ובהמשך נאמר¹⁹ "והיה אם שכוח תשכח את ה' אלוקיך והלכת אחרי אלוקים אחרים ועבדתם" וגו' "אבד תאבדון . . . כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול ה' אלוקיכם".

וכן לפני סיום הפרשה כתובה פרשת "והיה עם שמועי"²⁰ וגם שם מדובר אודות "עשה טוב" ו"סור מרע";

"אם שמוע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את ה' אלוקיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם", והשכר שיקבלו ע"ז "ונתתי מטר ארצכם בעתו וגו'²¹", והעונש ע"ז: "וחרה אף ה' בכס ועצר את השמיים וגו'²² שזהו - ענין "סור מרע".

הברכה וההיפך

ד. סיום הלכות גירושין הוא בפרשת ראה, וכמו שכתבנו שבפרשת עקב מבטאת "עשה טוב וסור מרע" כמו"כ פרשת ראה; תחלת הפרשת היא²³, "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה" ומשמעות ענין ה"ברכה" מבטאת את ה"עשה טוב" כמו שאומר הפסוק הבא²⁴ "את הברכה אשר תשמעו אל מצוות ה' אלוקיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום". ו"הקללה" - את ה"סור מרע" כמו שאומר הפסוק שאח"ז²⁵ "הקללה אם לא תשמעון אל מצות ה' אלוקיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום וגו'". ומתאים שסיום הלכות גירושין שבאים בהמשך להלכות אישות מסיימים את הענין של "עשה טוב" ושל "סור מרע".

אישות - חיים מאושרים!

ה. עיקר התוכן בפרשת עקב ובתחלת פרשת ראה כנ"ל הוא השכר על קיום המצוות והעונש על אי קיום המצוות והעבירה עליהם. וזה גם מתבטא בשם ההלכות אישות וגירושין; שאישות מבטא את חיי האישות והנישואין, - חיים מאושרים כשהם עפ"י תורה וקיום התורה והמצוות. והגרושין - כשחסר השלום בית והנישואין נשברים.

¹⁷ ז, יב.

¹⁸ ח, יא ואילך.

¹⁹ פסוק יט.

²⁰ יא, יג.

²¹ פסוק יד-טו.

²² פסוק יז.

²³ כו. [להעיר, שמספר הפסוק כו - גימטריא - הוי', ועי"פ החסידות:

"ראה אנכי" - לראות את "אנכי הוי' אלוקיך", ואפ"ל "ראה" - תחלת ושם הפרשה; ר"ת - ראה אנכי הוי', או אנכי ה']

²⁴ פסוק כז.

²⁵ פסוק כח.

"תורת חכם מקור חיים!"

ו. העניינים הנ"ל [השכר והעונש ו"סור מרע, ועשה טוב"] ומתבטאים גם בפסוק הכותרת של תחלת ספר "נשים": "תורת חכם מקור חיים לסור ממוקשי מות"²⁶, היינו, כשהנישואין והחיים הם עפ"י תורה והדינים שלומדים בהלכות אלו ברמב"ם, שזה פירוש "תורת חכם" – אז הוא "מקור חיים" – היינו חיים מאושרים וראויים לשמם [וע"ד הכתוב "מצא אישה מצא טוב"]. [ולמען ש"חכם" גימטריא "חיים", היינו כשהחיים הם עפ"י חכמת התורה אז הם חיים טובים] ועי"כ המשך הפסוק "לסור ממוקשי מות"; שעי"ז הוא ניצול מחיי עבירה שלא עפ"י תורה, שאז הם "מוקשי" וחיים גרועים ומרים כמות, כמ"ש "מוצא אני מר ממות את האשה"²⁷ היינו כשחיי האישות לא מונהגים עפ"י תורה. [ולמען ש"מוקשי" גימטריא "מות" והם גם בגימטריא "מורו", כמ"ש במפרשי ההגדה²⁸ על ה"מורו" שהוא בגימטריא "מות" שענינו העבירות, הסטרא אחרא והקליפות (שהיו במצרים)].

התורה והמצוות – טבעת הקידושין

ז. ויומתק הענין הנ"ל עפ"י מ"ש ב"היום יום" דכ"ח תשרי²⁹: "אם בחוקתי תלכו"³⁰ ונתתי גשמיכם בעתם... לימוד התורה וקיום המצוות הם טבעת הקידושין שבהם קידש הקב"ה את ישראל להתחייב לזון אותם ולפרנסם" עכ"ל. שענין זה כתוב בהלכות אישות³¹ - ההתחייבות של הבעל לאשתו "שארה כסותה ועונתה"³².

וענין זה מתבטא גם בפרשת "והיה אם שמוע" שבסיום פרשת עקב: "אם שמוע תשמעו ונתתי מטר ארצכם בעתו וגו'", וכל הברכות שאח"ז "ואספת דגנך ותירושך ויצהרך ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת" שכל זה הוא ענין ה"שארה" כמ"ש הרמב"ם "אלו מזונותיה"³³, ז.א. חיוב האדם לפרנס את אשתו.

וגם בתחילת פרשת עקב מדובר ע"ד ההצלחה בפרנסה של עם ישראל: "ואהבך וברכך והרבך, וברך וגו' ופרי אדמתך דגנך ותירושך ויצהך, שגר אלפיך ועשרות צאנך" שיהיה ברכה בבקר ובצאן, שמביא הבשר לאכילה, ופרנסה רבה לאדם. [ולמען ש"מוקשי" רש"י על המילים "ועשתרות צאנך": "ורבותינו אמרו"³⁴ למה נקרא שמם "עשתרות" – שמעשרות את בעליהן].

ואח"כ בהמשך הפרשה מוסיף בשכר קיום המצוות: "כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות, למען תחיון ורביבתם ובאתם וירשתם את הארץ וגו"³⁵ ואח"כ³⁶ "וכי הי"א מביאך אל ארץ טובה וגו' ארץ חיטה ושעורה וגו'... ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם לא תחסר כל בה וגו'... ואכלת ושבעת וברכת את ה"א על הארץ הטובה וגו'".

²⁶ משלי יג, יד.

²⁷ קהלת ז, כו.

²⁸ הי"א מאנאטשער" זצ"ל בעל הי"א מנחת אליעזר".

²⁹ עפ"י שיחת יום ב' דחג השבועות תרצו בסיומה.

³⁰ בחוקות יכו, ג.

³¹ פי"ב, ה"ב. ואילך

³² משפטים כא, י.

³³ חולין פד, ב. ילקו"ש תתמ"ח.

³⁴ ח, א.

³⁵ פסוק ו.

³⁶ פסוקים ז-י.

הגאולה – מחזיר גרושתו!

ח. התחילו הלכות אלו – אישות וגירושין, ב' מנחם אב ולמדו בימים הסמוכים שלפני ואחרי תשעה באב, וענין האישות והגירושין מורים על זמן שבית המקדש היה קיים, ועל החורבן והגלות, ואח"כ ז' דנחמתא – "מחזיר גרושתו" [שלא הלכה לאחריה] בגאולה השלימה ע"י משיח צדקנו שאז יתקיים הפסוק הנאמר בהושע³⁷ [לשון "ישועה!"]: "והיה ביום ההוא נאום ה' תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי" ואומר רש"י בגמ' ע"ז³⁸ "אישי לשון אישות ונישואין" וברש"י ע"פ אומר: "תקראי אישי תעבדוני מאהבה, ולא מיראה, אישי לשון אישות וחיבת נעורים. בעלי. לשון אדנות ומורא".

"תקות" חוט השני¹⁴ – סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

א. בפרשת עקב נתינת הלוחות ושבירתם – אישות וגירושין.

ב. הרלו"צ נ"ע – גט וס"ת – סור מרע ועשה טוב.

ג. אישות וגירושין – עשה טוב וסור מרע.

ד. עקב תשמעון – שכר ועונש – עשה טוב וסור מרע.

ה. ראה אנכי נותן ברכה וקללה – עשה טוב וסור מרע.

ו. עקב וראה – שכר ועונש – אישות וגירושין.

ז. ז' דנחמתא – מחזיר גרושתו.

* * *

בעז"ה יום ד' פרשת ראה כ"ב מנחם אב

ה' תהיה שנת סגולות טובה – שנת הקהל

סיום הלכות יבום וחליצה והתחלת הלכות נערה בתולה

יבום וחליצה – עשה טוב וסור מרע

א. את הלכות יבום וחליצה התחילו בכ' מנחם אב יום ההילולא דהרה"ק לוי יצחק נ"ע אבי כ"ק אד"ש, וכפי שכתבנו בסיום הקודם – על הלכות גירושין שסיימו בכ' אב שהרב לוי יצחק אמר עמ"ש בתניא בסוף פרק מ"א "בענין כוונה לשמה כמו בגט וס"ת" שענין הגט – הוא "סור מרע" וס"ת – "עשה טוב". ועפ"ז כתבנו שאישות וגירושין הוי"ע "עשה טוב" ו"סור מרע".

ב. ומתאים גם לפרשיות עקב וראה שבהם למדו וסיימו את הלכות אישות וגירושין, שבהם מדובר על "סור מרע ועשה טוב";

בפרשת עקב בתחלתה ובסופה שאם תשמעו יהיה השכר ואם לא תשמעו העונש, וגם בפרשת ראה: "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה" הברכה – אם תשמעו והקללה – אם לא תשמעו, שזהו"ע "עשה טוב" ו"סור מרע".

ועפ"ז שאישות וגירושין הם "עשה טוב" ו"סור מרע", אפשר לומר שגם "יבום וחליצה" הוא ע"ד "עשה טוב" – "יבום" – "אישות", ו"חליצה" כמו "גירושין" – "סור מרע" וזהו ע"ד "ברכה וקללה" – "סור מרע ועשה טוב".

³⁷ ב, יח.

³⁸ כתובות עא, ב.

יבום וחליצה – נחמה וגאולה!

ג. נמצאים עתה בשבועות הנחמה שאחרי ת"ב – י"ז דנחמתא", שמורים על ביאת הגאולה מיי"ד, וגם **יבום וחליצה** – מורים על הגאולה;

יבום – הגאולה השלמה היא כמו **היבום**; כי בזמן הגלות נאמר על ישראל "כאלמנה" – כמ"ש באיכה³⁹, והגאולה מעין **יבום** האלמנה.

וכותב אד"ש במכתב (שנדפס בלקו"ש⁴⁰): "ואלה תולדות המשיח ע"י שיהודה התחיל וקיים מצות יבום (בי"ר פ' וישב פרשה פ"ה, ה' והתחלת הירושלמי ריש יבמות), וראה רמב"ן לוישב לח, ח. לאיוב ס"פ לג. ואכ"מ"י [ואפ"ל **יבום**] – נוטרקון: **יבוא משיח**].

חליצה – גם מרמזת על הגאולה; שה' **יחליצנו** מן הגלות. וכמו שאומרים בברכת המזון בשבת: "רצה והחליצנו!" כן תהיה לנו! מיי"ד ממ"ש, נאו!

"תקות" חוט השני¹⁴ – סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

א. **יבום וחליצה** – עשה טוב וסור מרע – **כבסיום הקודם על הל' גירושין, קשור ליום ההילולא דהרלו"צ נ"ע אבי אד"ש.**

ב. **וכן הקשר לעקב וראה, עש"ט וסו"מ, שכר ועונש.**
ג. **יבום וחליצה – הגאולה והנחמה.**

"לשטוף" העולם ע"י עשה טוב!

בחודש שבט, בשנות הממ"ם, אמר אד"ש מה"מ: "איצטער איז די צייט צו שווענקען די וועלט מיט 'עשה טוב!' [=עכשיו הזמן 'לשטוף' את העולם עם 'עשה טוב!'] היינו, שבאם בדורות הקודמים היו צריכים להשקיע הרבה עבודה לנקות העולם מהדברים השליילים – "סור מרע", עתה הוא הזמן "לשטוף" העולם עם הרבה "עשה טוב!". ז.א. שפועלים באופן "לכתחילה אריבער!" עושים הרבה אור והחושך מתבטל!

ועי"כ אפשר להבין הסדר ברמב"ם שאישות קודם לגירושין (שמורה כפי שכתבנו, שקודם "עשה טוב" ואח"כ "סור מרע"), למרות שבפסוק כתוב קודם **"ויצאה" ואח"כ "והיתה"**;

שמורה שקודם הגירושין ואח"כ האישות, וכפי סדר הפסוק קודם "סור-מרע" ואח"כ "עשה טוב". אבל ברמב"ם קודם **אישות**, עפ"י דברי אד"ש מה"מ ש"שוטפים" העולם עם הרבה "עשה טוב!" ואד"ש מה"מ מצטט הרבה את דברי הרבי המהר"ש שצריך למסור לכל העולם שהנהגה צ"ל "לכתחילה אריבער!" [היינו להתעלם ולהתעלות מהרע של העוה"ז].

ולכן בדורות הקודמים היה פשוט שצ"ל קודם **סור מרע!** אבל כעת שמתכוונים לגאולה מיי"ד! ממו"ש! ולכן הנהגה "לכתחילה אריבער!" ומתעסקים יותר עם ה"עשה טוב" – ו"אישות".

והרמב"ם שייך כעת להנהגה שלפני הגאולה בה העיקר לשטוף העולם בהרבה עשה טוב. ותקנת לימוד הרמב"ם שייכת להנהגה שלפני הגאולה! וכתוב בספרי צדיקים (בשם הקאמארנער) שלעת"ל כולם יפסקו כמו הרמב"ם בכל ההלכות!

ולכן כותב הרמב"ם קודם הלכות אישות [מלבד הטעם הפשוט שבסדר הזמנים, גירושין, בא אחרי ומבטל אישות], שזה שייך להנהגה הנדרשת עתה בעיקר "עשה טוב!", וממילא נדחה ובטל הרע בעו"ה.

כ"ק אד"ש אמר זאת, בקשר לתפקידנו המיוחד בחודש שבט, חודש

³⁹ א.א. [להעיר: אלמנה, איכה א, א ר"ת – 4 פעמים א]

⁴⁰ ח"כ"ג עמ' 322.

הנשיאות, שבו הסתלקות ההילולא של הרבי הקודם ששמו "יוסף" ע"ש "יוסף ה' לי בן אחר" כדברי הצ"צ באוה"ת שמוסיפים והופכים ועושים מה"אחר" ל"בן". וצירוף שם הוי' של חודש זה הוא (עי' בספר "דבר ביומו" על תאריך חודש שבט) ה' ו' ה' – ויוצא מר"ת הפסוק (בפרשת בחוקותי בקשר לפרשת הערכים): "המר ימירנו והיה הוא (ותמותו קודש)" היינו שתפקידנו להמיר העולם מחולין לקודש. ואז דיבר אד"ש שכ"א ישפיע ויביא ויקרב כל חודש לפחות יהודי א'!

ב. וזהו ההבדל הכללי בין שיטת המוסר לחסידות; שבמוסר עיקר ההדגשה על "סור מרע" ובחסידות העיקר "עשה טוב!".

ושואלים הרי נאמר קודם **סור מרע** ורק אחרי"ז עשה טוב, ואיך יכולים לעסוק בעשה טוב, לפני שהתעסקו וגמרו בניקוי הרע?! וכמשל אם רוצים להכניס דברים טובים לבית וכדומה צריכים קודם לנקותו מהדברים המלוכלכים והשליליים?

ואפ"ל המענה; "סור מרע!" עוזב אותו ואל תתעסק בו, ו"עשה" – במה צריכה להיות עשייתך ועיסוקך, בעיקר, ב"טוב!"

שטורעם ה"מבצעים" בשנת "הקהל"

בא' הגליונות הקודמים (מס' 159=קנ"ט – אותיות טנ"ק) בקשר לסיום על הלכות "תפילין ומזוזה וספר תורה", נכתב שבמצוות אלו היו ה"מבצעים" העיקריים של אד"ש מה"מ, שעשה בהם "שטורעם" גדול בכל העולם, העירני חבר הכולל הרה"ת שמואל שיחי' רסקין, שרואים בזה דבר נפלא!; כל שלושת מבצעים אלה, הכריז אד"ש עליהם בשנות "הקהל";

"מבצע תפילין" – בשנת "הקהל" – תשכ"ז.

"מבצע מזוזה" – בשנת "הקהל" – תשל"ד.

ו"מבצע ספר תורה הכללי" – בשנת "הקהל" – תשמ"א.

ובכל א' מבצעי מצוות אלו אמר אד"ש מה"מ, שזה נוגע לבטחון ופיקוח נפש של כלל ישראל, ושל כל א' וא' בפרט. והספרי תורה הכלליים מאחדים את כל כלל ישראל, ועליהם נאמר בסוף ספר דניאל על הזמן ד"אחרית הימים": "והיתה עת צרה שלא היתה כמוה, ובעת ההיא ימלט עמך, כל הנמצא כתוב בספר!". ואמר אד"ש שמכאן רמז גלוי, למבצע שלכא"א יהיה אות בספר תורה!

לזכות

התמים חי"ל ב"צבאות השם"

אברהם יהושע שיחיה

ליום התחלת הנחת תפילין

ביום ועש"ק פרש ואתחנן – נחמו י' מנחם אב

הי' תהיה שנת סגולות טובה – שנת הקהל

ובעז"ה יגדל להיות חסיד ירא שמים למדן

וירווי ממנו ומכל יו"ח נחת יהודי חסידותי מתוך בריאות והרחבה אושר ושמחה תמיד כל הימים, ויזכו לקבלת פני משיח מיי"ד ממ"ש, נאו!

נדפס ע"י הוריו הרה"ת יוסף יצחק וזוגתו מרים קיילא שיחיו

סעמייעלס

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהכ"ס וביהמ"ד ליובאוויטש – 770 – בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם

ועד!